Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w Drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

№ 133.

Kwartalnie kosztuje złr. 4 Konw. Mon. miesięcznie złotych sześć.

SRODA 14 Czerwca 1848 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr		Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
12	6	27 5. 73	+14, 2	6 29	Wschodni	słaby	Pochmurno	Mgła
	2	5. 04	+22, 6	9 13	Pn. Wschodni	,,	,,	Burza Deszcz,
	10	4. 76	+15. 6	6 91	Zachodni	,,	,,	

Ner 6414.

OBWIESZCZENIE.

C. K. urząd Cyrkularny krakowski listę wyborców tak z miasta Krakowa jak z jego Okręgu, do zgromadzeń czterech obwodów obiorczych, po jednym delegowanym na sejm wiedeński, w d. 15 b. m. wybierać mających zamieszczoną poniżej dla wiadomości wszystkich osób w kraju tutejszym mieszkających podaje.

Kraków dnia 13 Czerwca 1848 r.

Obwód Obiorczy I.

W Dystrykcie I. 1. P. Franciszek Wysocki. 2. P. Maciéj Jakubowski. 3. JX. Andrzéj Karczyński. 4. P. Ignacy Wozniakowski. 5. P. Adolf Alexandrowicz. 6. P. Marcin Strzelbicki. 7. P. Jan Hier. Rzesiński. 8. P. Sebastyan Korytowski. 9. JX. Jacek Hain. 10. P. Wincenty Wolf.

W Dystrykcie III. 1. PP. Boguński Stanisław. 2. Franciszek Bulikowski. 3. Jan Nep. Walter Ojciec. 4. Karol Delatre. 5. Adam Hr. Potocki. 6. Ignacy Kowalski. 7. Adam Koziobrocki. 8. Kazimierz Starowiejski.

W Dystrykcie V. 1. PP. Teofil Żebrawski. 2. Jan Płonczyński. 3. Fryderyk Gronemajer. 4. Jan Kanty Krzyżanowski 5. Józef Uszewski. 6. Jan Czernicki. 7. Józef Głębocki. 8. Józef Brzeski.

W Dystrykcie VI. 1. PP. Xawery Placer. 2. Szymon Wróblewski. 3. Leon Skorupka. 4. JX. Wawrzyniec Ruciński. 5. Tomasz Święcicki. 6. Tomasz Gebhardt. 7. Ludwik Zieleniewski. 8. Jan Czerwiński. 9. Julian Dorau. 10. Stanisław Tyrchowski

W Dystrykcie X. 1. PP. Wacław Miller. 2. Hilary Gilg. 3. Alexander Lisowski. 4. Józef Dobiński. 5. Tomasz Kurkiewicz. 6. Mikołaj Szauer. 7. Franciszek Grudziński. 8. Szymon Leszczyński.

W Dystrykcie XI. 1. PP. Józef Jakubowski. 2. Andrzéj Kochanowski. 3. JX. Kazimierz Kręciszewski. 4. Franciszek Klugier. 5. Tadeusz Boguński. 6. Maciéj Pałczyński.

W Dystrykcie XII. 1. PP. Wincenty Kołodziejski. 2. Jacek Siewierski. 3. Ignacy Niedzielski. 4. Felix Otwinowski. 5. JX. Kajetan Latosiński. 6. Antoni Gubarzewski.

W Dystrykcie XIII. 1. PP. Szpor Wincenty. 2. Librowski Antoni. 3. Statler Wojciech. 4. Sokulski Antoni. 5. Jędrzejowski Napol. 6. Domaszewski Tomasz. 7. Jaszczurowski Józef. 8. Cypcer Józef.

W Dystrykcie XIV. 1. PP. Ferdynand Gołemberski. 2. Antoni Kwiatkowski. 3. Henryk Schugt. 4. Edmund Szugt. 5. Henryk Schmidt. 6. Karol Seiele. 7. Teofil Pietrowski. 8. Józef Niedzwiecki. 9. Antoni Moczydłowski. 10. Paweł Janiszewski. 11. Tomasz Switkowski. 12. Paweł Staszewski.

Obwód Obiorczy IIgi.

Z Dystryktu II. 1. X. Antoni Rozwadowski 2. Xiążę Stanisław Jabłonowski. 3. Wilhelm Żurowski. 4. X. Franciszek Daczyński. 5. Władysław Iżycki. 6. Konstanty Hoszowski. 7. Józef Placer. 8. Józef Verderber.

Z Dystryktu IV. 1 PP. Adam Gołemberski. 2. Floryan Sawiczewski. 3. Franciszek Jakubowski. 4. Jan Bętkowski. 5. Karol Lange. 6. Jan Steczkowski. 7. Leopold Piętkiewicz. 8. Wawrzyniec Soswiński.

Z Dystryktu VII. 1. PP. August Redyk Apt. 2. X. Antoni Dąbrowicz. 3. Franciszek Brodowski. 4. Sebastyan Janowski. 5. Franciszek Dąbrowski. 6. Mauryey Krzepicki. 7. Henryk Markusfeld. 8. Henryk Rosenzweig. 9. Ignacy Kaczkowski. 10. Jakób Mieczyński. 11. Józef Oetinger. 12. P. Jan Kanty Kulski.

Z Dystryktu VIII. 1. PP. Berl Meisels. 2. Izrael Bernstein. 3. Izaak Halberstam. 4. Abrah. Einbild. 5. Hirsch Mendelsohn. 6. Samuel Lemel Meisels. 7. Wolf Schönberg. 8. Jzaak Bryndza. 9. Jakób Pisek. 10. Salomon Deiches. 11. Hirsch Schiff. 12. Matyas Lebenheim.

Z Dystryktu IX. 1. PP. Samuel Eibuschütz. 2. Chaim Rittermann. 3. Jonathan Warschauer. 4. Banat Anschel. 5. Mojżesz Güntzig. 6. Izaak Bett. 7. Leibel Bett. 8. Mojżesz Birnbaum. 9. Izaak Wecher. 10. Dawid Reiner. 11. Samuel Weinsberg. 12. Michał Wachtel

Z Dystryktu XV. 1. Salomon Blumenstock.

2. Leibel Rakower. 3. Züssel Müntzer. 4. Joachim Dattelbaum 5. Samuel Winkler. 6. Izaak Goldmann. 7. Berl Kleinblaff. 8. Szmerl Mamme.

Z Dystryktu XVI. 1. Wolf Lei Güntzig. 2. Lazar Krengel. 3. Aaron Wolf Pitzele. 4. Bendet Priver. 5. Józef Stein. 6. Samuel Grotzer.

Z Dystryktu XVII. 1. Michał Cyperes. 2. Samuel Damaschek. 3. Wolf Kunstler. 4. Lazar Dembitzer. 5. Manele Fendler. 6. Hirsch Guttenberg.

Obwód Obiorczy 3ci.

Z Dystryktu XVIII. 1. X. Eugeniusz Tupy proboszcz ze Zwierzyńca. 2. Bartłomiéj Kopta. 3. P. Jacek Zatorski. 4. Tomasz Cwałocha.

Z Dystryktu XIX. 1. P. Józef Zawadziński. 2. p. Józef Krzyżanowski. 3. p. Mikołaj Rzewuski.

Z Dystryktu XX. 1. Stefan Hr. Potocki. 2. Ignacy Lipczyński. 3. X. Alojzy Hirschberg. 4. Stefan Tański. 5. X. Paweł Winczewski.

Z Dystryktu XXI. JX. Walenty Janutka. 2. P. Paweł Popiel. 3. P. Michał Badeni. 4. P. Ludwik Bukowski. 5. P. Jan Majewski.

Z Dystryktu XXII. Pleszów nie głosował.

Z Dystryktu XXIII. 1. JX. Tomasz Szczepanowski. 2. Kazimierz Rogoziński. 3. JX. Bernard Łuczkosiński. 4. JX. Jakób Owsiński. 5. Kazimierz Nowak.

Z Dystryktu XXIV. 1. JX. Jan Waligórski. 2. Franciszek Salezy Gawroński. 3 Kazimierz Girtler. 4. Jan Kanty Wolnicki.

Z Dystryktu XXV. 1. JX. Antoni Kęcki. 2. JX. Leopold Błaszczykiewicz. 3. P. Józef Kwasek. 4. Stanisław Setkowicz. 5. Marcin Kowalik. 6. Błażéj Piepień.

Z Dystryktu XXVI. 1. Antoni Suslik. 2. Franciszek Żelazny. 3. Paweł Baster. 4. Wojciech Kołacz. 5. Michał Kruk.

Z Dystryktu XXVII. 1. Jakób Wolski. 2. Błażéj Woch. 3. Grzegórz Kamieński. 4. Stanisław Nowak. 5. Mateusz Sikora.

Z Dystryktu XXVIII. 1. Franciszek Rogowski. 2. Floryan Bujak. 3. Jan Janecki. 4. Nawara Marcin. 5. Solarz Michał.

Z Dystryktu XXIX. 1. PP. Darowski Augustyn. 2. Slizowski Paweł. 3. Kromer Walenty. 4. Baran Jan. 5. Rusiniak Jan.

Z Dystryktu XXX. 1. P. Trzaskowski. 2. JX. Pędrasiński. 3. P. Chwalibogowski. 4. P. Florkiewicz Juliusz. 5. JX. Sołtysik.

W Dystrykcie LII. 1. JX. Józef Kowalski. 2. JX. Kulpiński. 3. Stanisław Michno. 4. Wojciech Macek. 5. Stanisław Grzywa. 6. Jan Sikora.

W Dystrykcie LIII. 1. Piotr Skowronek. 2. Szymon Kromka. 3. Franciszek Sowa. 4. Andrzéj Mach. 5. JX. Szymon Kozieński. 6. Józef Kasperkiewicz.

Z Dystryktu LIV. W Sciejowicach nie głosowano.

W Dystrykcie LV. JX. Tomasz Madejski. 2. Wojciech Gruca. 3. Antoni Galos. 4. Wojciech Marchewka. 5. Piotr Jastrzębski. 6. Stanisław Wojas.

W Dystrykcie LVI. 1. P. Bociański Piotr. 2. P. Szauer Józef. 3. Jarosz Józef. 4. Korzeniak Wojciech. 5. Kiełkiewicz Tomasz.

W Dystrykcie LVII. W Smierdzącéj nie głosowano.

Obwód Obiorczy IV.

W Dystrykcie XXXI. 1. PP. Adam Hr. Potocki. 2. Józef Mianowski. 3. Krzyszkowski Ludwik. 4. Antoni Bauman. 5. Mikołaj Furmański. 6. Antoni Żołdani.

W Dystrykcie XXXII. 1. P. Adam Hr. Potocki. 2. JX. Jan Dulewicz. 3. P. Franciszek Mroczkowski. 4. P. Alexander Przesmycki. 5. P. Jakób Nęcki. 6. P. Kazimierz Odrzywołek.

W Dystrykcie XXXIII. 1. Walenty Kurdziel. 2. Błażéj Gralos. 3. Izydor Godyń. 4. Maciéj Lagan. 5. Stanisław Kurdziel. 6. Szymon Maciejowski.

W Dystrykcie XXXIV. 1. Franciszek hrabia Szembek. 2. P. Kazimierz Jadowski. 3 X. Zygadlewicz Karol. 4. P. Alexander Estreicher. 5. X. Adam Fedorowicz.

W Dystrykcie XXXV. 1. JX. Jan Kalisiewicz. 2. P. Tomasz Maciejowski. 3. Pracowity Józef Głownia. 4. P. Alexander Ekielski. 5. Pracowity Stanisław Kuciel.

W Dystrykcie XXXVI. 1. P. Karol Zenowicz. 2. JX. Kazimierz Żurek. 3. Wojciech Malczyk. 4. P. Jan Dowgiełło. 5. P. Kryspin Osetkiewicz. 6. Wojciech Kurek.

W Dystrykcie XXXVII. 1. Piotr Łabuczek. 2. Jgnacy Nowak. 3. Jan Piławczyk. 4. Franciszek Felixik. 5. Szczepan Piwowarczyk.

W Dystrykcie XXXVIII. 1. P. Antoni Sanocki. 2. Torsza Jan. 3 Brozek Sebastyan. 4. P. Kasiewicz Ludwik. 5. JX. Bereziński Ludwik.

W Dystrykcie XXXIX. 1. P. Adam hr. Potocki. 2. JX. Jan Dulewicz. 3. PP. Franciszek Mroczkowski. 4. Alexander Przesmycki. 5. Jakób Nęcki. 6. Kazimierz Odrzywołek.

W Dystrykcie XL. 1. Pracowici Jan Skuza. 2, Urban Gaj. 3. Wincenty Kępka. 4. Józef Zieliński.

W Dystrykcie XLI. 1. Mateusz Głowacz. 2. Sebastyan Felixik. 3. P. Krzysztof Kozłowski 4. P. Józef Straus.

W Dystrykcie XLII. 1. JX. Grzegorz Ligęziński. 2 PP. Józef Michniewski. 3. Werner Herszla. 4 Franciszek Borelowski. 5. Wincenty Wolny.

W Dystrykcie XLIII. 1. PP. Andrzéj Strzemecki. 2. Jan Palka. 3. Wojciech Gumiński. 4 Jakób Janikowski. 5. Andrzéj Bezkowski.

W Dystrykcie XLIV. 1. Tomasz Fudała. 2. Marcin Kulik. 3. Józef Gębała. 4. P. Tomasz Płaziński. 5. Andrzéj Wróbel.

W Dystrykcie XLV. 1. Walenty Róbak. 2. Tomasz Zydzik. 3. Jan Buła. 4. Bartłomiéj Porwit. 5. Wincenty Gwoździewski.

W Dystrykcie XLVI. 1. Wawrzyniec Poznański. 2. Jan Gut. 3. Sebastyan Lotko. 4. Franciszek Ptasiński. 5. Józef Zydzik.

W Dystrykcie XLVII. 1. Kazimierz Taborski. 2. P. Józef Patelski. 3. Wawrzyniec Piegza. 4. Piotr Kopeć. 5. Klemens Ciupek.

W Dystrykcie XLVIII. 1. Bartłomiéj Hudzik. 2. P. Antoni Taborski. 3. Józéf Nędza. 4. Jakób Brzezniak. 5. Adam Jadowski.

W Dystrykcie XLIX. 1. Michał Dudo. 2. P.

Jan Kanty Bartl. 3. Franciszek Janek. 4. Józef Przewzięcki. 5. Bartłomiéj Kossowski.

W Dystrykcie L. 1. Michał Galos. 2. Jgnacy Bolech. 3. Michał Tadus. 4. Kazimierz Gaudyn. 5. Wojciech Kuciel.

Wiadomości krajowe.

AUSTRYA.

Wiédeń 8 Czerwca. Według rapportu feldmarszałka Hr. Radeckiego z Rywalta pod d. 3 czer. złożonego ministeryum wojny, tenże w d. 1 zajęty był badaniem stanowiska i siły nieprzyjaciela.

Przekonano się, iż w Curtatone stało 10,000 nieprzyjaciela, z których 3000 pod Marcaria z tamtéj strony Oglio, reszta zaś przez Castiglione ku Brescii cofnęło się; armia zaś Karola Alberta w skutek otrzymanych posiłków, dochodzi do 60,000 nie rachując krzyżowców i gwardyi obywatelskiéj. Z armii téj 10—15,000 stoi pod Goito reszta zaś zajmuje niepodobne do zdobycia, i nad okolicą panujące wzgórza pod Volta. Nieprzyjaciel przeto zajmuje Goito, Cerlungo, Guidizzolo Cereta w silnéj pozycyi, i dowiaduje się od przychylnych im wieśniaków o naszych ruchach zaraz w ich początkach.

W końcu swego rapportu donosi feldmarszałek, iż twierdza Peschiera poddała się królowi Sardynii w d. 30 z. m. po zawarciu dla mężnego garnizonu bardzo zaszczytnéj kapitulacyi. Obrona tego miejsca załodze chwałę przynosi, która od 12 maja żywiła się jedynie chlebem z kukurydzy, używając saletry w miejsce soli; mięsa brakło od 20, wina zaś od 29 z. m. artyllerya przez dwa miesiące dzień i noc bez zluzowania służbę odbywała. W obronie téj, dzielny batalion graniczny Ottochaner i dywizyon pułku Szluiner pod majorem Ettingshausen, utrzymały dawną swą sławę. Wyższy nad wszelką chwałę kommendant twierdzy feldm. Br. Rath, który od 26 kwietnia ściśle był oblężonym, według swego obowiązku i sumienia uważał za potrzebne poddanie się, dla uratowania ojczyznie tak odznaczającéj się załogi.

Według prywatnych wiadomości z Conegliano pod d. 6 b. m. nadeszłych, feldmarszałek Welden zajmuje ciągle swoją pod Treviso pozycyą, spodziewając się poddania takowego na drodze pokoju. Z Mantui pod d. 4 donoszą, że feldmarszałek Hr. Radecki pod Goito znalazłszy opór, w skutek deszczów i zalewów wstrzymanym był w dalszém prowadzeniu swoich zwycięzkich operacyj. Karol Albert użył tego czasu dla ściągnienia swéj armii pod Goito, dla zasłonienia swego odwrotu ku Brescia. Pomimo tego marszałek jeszcze dwa pułki do siebie sprowadził i mówią, że jeszcze 4 wieczór, rozpocznie swoje działania. Przez Riva wkraczająca armia tyrolska ciągle z téj strony zagraża Karolowi Albertowi. Najpierwsze dni będą rozstrzygającemi.

Według rapportu feldmarszałka Radeckiego z głównéj kwatery Rivalta d. 1 czerwca, dowiadujemy się, iż tenże onegdaj usiłował pierwszym korpusem armii natrzeć na Goito, że jednak most bardzo silnie oszańcowany i 16 'funtowemi działami bronionym był, nieprzyjaciel zaś silny stawił opór, a z resztą armia nie była tak skoncentrowaną, aby napad był skutecznym, przeto walkę przerwano, gdyż marszałek chciał ochraniać życie tak dzielnych wojsk i tak wielu odznaczających się oficerów, a czego tak małe korzyści mogące być osiągniętemi, warte niebyły.

Przedmieście Goito zostało w prawdzie zajęte przez X. Felixa Szwarzenberga, któren został rannym, ulegając jednak przeważającéj sile nieprzyjaciela ustąpił po chwili.

W walce téj niestety, ponieśliśmy stratę z mężnych półkownika Döll i podpółkownika Freysauff z pułku Paumgarten, którzy obydwa przez jednę kulę działową ranni zostali.

Tak marszałek jako i jego armia z niecierpliwością oczekuje chwili przywrócenia komunikacyi w skutek deszczów przerwanéj, dla rozpoczęcia na nowo swych zaczepnych poruszeń.

— *Dnia* 9 *Czerwca.* —

Dzisiejsze prywatne wiadomości z Conegliano pod d. 7 b. m. donoszą, iż feldmarszałek Welden, wysłał jenerała Br. Stürmer z 3 batalionami przeciw Corendo, gdzie powstańcy nabrawszy odwagi w skutek zdobycia Peschiery, w silnych pokazują się hufcach. W obozie pod Treviso nic się nieodmieniło, które przez nasze wojska jest otoczone. W odpowiedzi na przyjazne wiadomości o zwycięztwach marszałka Radeckiego w d. 28 i 29 z. m. przeciwne stronnictwo w Conegliano rozrzuciło paszkwile jednocześnie donoszące o wzięciu Peschiery i o zwycięztwie piemontczyków. Feldmarszałek Welden ogłosił prawo doraźne na rozszerzających kłamliwe i fałszywe wiadomości. Z resztą jest rzeczą godną uwagi, z jaką szybkością otrzymują powstańcy wiadomości o działaniach armii. O poddaniu się Peschiery, wiedzieli w d. 31 maja, zaś feldmarszałek Welden dowiedział się d. 3 czerwca. W Palmanuovo czarna ospa wybuchła.

Z Mantui pod d. 5 b. m. nic nie donoszą nowego. Karol Albert całą swoją skoncentrował armią, która pod Goito, zajęła na przeciw marszałka stanowisko. Przez ruch ten wyprowadził się z przykrego położenia, przez co sparaliżował dzielne operacye marszałka Radeckiego. (G. w. W.)

— *Dnia* 10 *Czerwca.* —

W skutek reskryptu J. C. K. Mości, nadworna kamera mennicy i górnictwa została zniesioną, i wcieloną do ministerstwa finansów wraz z sprawami dóbr kameralnych, monopolów i innych sprzedaży. — Górnictwo zaś i hutnictwo, tworzyć będą osobną sekcyą ministerstwa robót publicznych wraz z kolejami żelaznemi państwa i telegrafami.

(G. d. W.)

SIEDMIOGRÓD.

Według wiadomości w dziennikach Pesztu ogłoszonych, prezydent ministrów H. Bathyany wydał odezwę do Szeklerów wzywając ich, aby z przyczyny niebezpieczeństwa grożącego wolności i Narodowości Węgierskiéj łączyli się do wojska w okolicach Szegedynu.

Odezwa ta, na zebranéj szlachcie na konferencyą w Marosvasarhely znalazła żarliwe współczucie.

Następnie przedstawiono ludowi na placu miejskim zgromadzonemu wysłańców ministeryum Węgierskiego, który ich grzmiącym *Eliens* powitał. Wszyscy wołali: My za Unią, i za Węgierską wolność i Narodowość, żyć i umierać chcemy. Przysięgnięto już teraz uważać się za nierozdzielną część Węgier, i poddać się rozporządzeniom Węgierskiego ministeryum.

Postanowienie ludu było: utworzenie komitetu któreby niebawem wszedł w związek z prezydentem ministrów i spisywał ochotników z obwodu Maroszer. Zapał tak jest wielkim, iż jedynie tylko z tego obwodu wrazie potrzeby spodziewać się można od 15–20,000 Szeklerów. Przy okrzykach: „niech żyje Unia! Węgierskie ministeryum! Palatyn i król!" rozeszło się zgromadzenie. (G. w. W.)

Wiadomości zagraniczne.

PRUSSY.

Berlin 8 *Czerwca.* Na początku dzisiejszego posiedzenia sejmu ustawodawczego xiążę pruski w mundurze jeneralskim wszedł do sali obrad i zajął miejsce po prawéj stronie, jako deputowany Wirsicki. Kilku członków za jego wejściem powstało, lecz z lewéj strony zawołano, siedzieć! i nikt więcéj podnieść się nie śmiał. Prezes: dep. Wirsicki ma głos w interesie osobistym (głębokie milczenie). Xiążę pruski wchodzi na mownicę i przemawia w te słowa: Na zasadzie wypadłego na mnie wyboru, mam prawo zasiadania w waszém gronie. Byłbym już wczoraj tu pospieszył gdyby mię rocznica nie wygasłéj żałoby nie była wśród mojéj rodziny zatrzymała; dziś jednak korzystam z sposobności podziękowania naprzód za to zaufanie które mię wśród was powołało i przez które znajduję się w możności powitania was panowie, którzy ze wszystkich prowincyj kraju i ze wszystkich stanów jesteście tu zgromadzeni. Nie tylko oczy Pruss, mogą przewidzieć iż oczy całego świata są na nasze zgromadzenie zwrócone, gdy za waszym bowiem udziałem ma nastąpić zjednoczenie z naszym królem, które na czas długi orzecze o losie ludu pruskiego i jego monarchów. Jakże to wzniosłe zadanie! Im świętszém jest wasze powołanie, tym świętszym być musi duch i sposób myślenia który naszemi obradami kieruje. Monarchia konstytucyjna jest ową formą rządu którą nam król nasz naznaczył. Poświęcę jéj moje zdolności z tą wiernością i sumiennością, jakich się ojczyzna po moim otwarcie jéj przedłożonym charakterze spodziewać może. Bogdajby zasady które tu wynurzyłem, były zasadami na wszystkich. Wtedy powiedzie nam się dzieło nasze na dobro i pomyślność ukochanéj ojczyzny. Oby moje wystąpienie pomiędzy wami, było w tym względzie pomyślne. Obyśmy zjednoczeni rozwinęli tę działalność, jakiéj się po nas spodziewają, jakiéj oczekują. Moje inne zatrudnienia nie dozwolą mi regularnego w waszych posiedzeniach udziału; upraszam zatém pana prezesa aby mojego zastępcę powołać zechciał; nam zaś wszystkim, panowie, niech przewodniczy głos i hasło Prusaków które się tak często odznaczyło.

Z Bogiem za króla i Ojczyznę!

Xiążę opuszcza mownicę i zaraz po tem salę, nie odebrawszy z strony zgromadzenia żadnych oznak przychylności lub nie zadowolenia.

Dep. Behrends wnosi aby zgromadzenie w uznaniu rewolucyi orzekło do protokułu, „że ci co 18 i 19 Marca w Berlinie walczyli, zasłużyli się ojczyznie." Deputowany popiéra swéj wniosek pełną zapału przemową. Wykazuje konieczność uroczystego uznania rewolucyi przez zastępców ludu, które to oświadczenie pojedna stolicę z prowincyami. Mowę jego przyjęto głośnym oklaskiem. Kilku mowców poparło wniosek dep. Behrends, przeciwko niemu wystąpił min. Camphausen, po którym dep. Jacoby wszedł na mownicę i przemówił jak następuje: Panowie! Nie możemy zataić, iż znajduje się w kraju stronnictwo, które wszelkiemi środkami skutkom rewolucyi zapobiedz usiłuje, które ową wzniostą dni marcowych walkę o wolność, ulicznym rozruchem być mieni, i nad rozdwojeniem między stolicą a prowincyami nieustannie pracuje. Dla miłości, prawdy i pokoju musimy przeciw téj partyi wystąpić z energią, przez zupełne uznanie rewolucyi we wszystkich jéj skutkach. Panowie! Przed rewolucyą wola monarchów była stanowczém prawem: posłuszeństwo i uległość były udziałem reszty mieszkańców kraju. Inaczéj jest teraz. W dniach marcowych pokazało się, że żadna ziemska potęga jednomyślnéj woli ludu oprzeć się nie zdołała. Zasada, iż wola zbiorowa ludu jest piérwszém i jedynem źródłem wszelkiéj w państwie władzy, a zatém i władzy królewskiéj ta zasada wszechwładztwa ludu w owych dniach marcowych wzbiła się w potęgę. Bohaterom wolności w dniach tych pamiętnych walczącym winniśmy, iż sromota absolutyzmu przygniatać nas przestała. Im to winniśmy, że w kilku dniach dostąpiliśmy praw o jakie przez długie lata na próżnośmy błagali. Dopełniamy obowiązku wdzięczności gdy jawnie mężom tym wynurzymy całe nasze uwielbienie. Byłem świadkiem, panowie, gdy prezes Gagern na sejmie związkowo niemieckim wymówił te słowa: „Powołanie i pełnomocnictwo tego zgromadzenia spoczywa na zasadzie wszechwładztwa ludu" Byłem świadkiem powszechnego entuzyazmu jaki te słowa wywołały. Zapał ten sprawiła sama potęga prawdy. Oddajmyż i my hołd prawdzie i orzeknijmy bez dalszéj dyskussyi „Że bohaterowie marca, zasłużyli się ojczyznie!" Następnie po krótkiéj przemowie minist. Hansemann w duchu przeciwnym, zgromadzenie, z uwagi, iż kilkunastu jeszcze mowców było zapisanych, postanowiło odłożyć dyskussyą do dnia następnego.

Do Nru dzisiejszego dołącza się Dodatek.

DODATEK do Nru 133
GAZETY KRAKOWSKIÉJ.

Sroda 14 Czerwca 1848 r.

Wiadomości zagraniczne.

POLSKA.

Wrocław 10 *Czerwca* W téj chwili dochodzi nas z Warszawy wiadomość, że tam na publicznych miejscach ogłaszano, iż Cesarz w tych dniach wyda postanowienie, które najśmielsze nawet nadzieje i plany Polaków przewyższy. Zarazem podają za rzecz pewną że około 16 b. m. Rossyanie trzema korpusami wyruszą ku zachodowi. Korpus główny pod rozkazami samego Cara ma ruszyć do Wiédnia, prawe skrzydło pod Orłowem ku Berlinowi, lewe pod Paszkiewiczem obsadzić Kraków i szląską granicę. Trzeba się za tém w tych dniach, ważnych spodziéwać wypadków, i sprawdzenia tego co się z wielu stron głuchym uszom napróżno przepowiadało. (*D. P.*)

PRUSSY.

Berlin 9 *Czerwca*. Na dzisiejszém posiedzeniu zgromadzenia ustawodawczego, lewa strona poniosła zwycięzką klęskę. Dziś bowiem głosowano nad wnioskiem deputowanego Behrands, aby zgromadzenie ustawodawcze w przyznaniu rewolucyi orzekło, „iż ci co w 18 i 19 Marca w Berlinie walczyli, zasłużyli się ojczyznie.“ Przeciw temu wnioskowi wystąpił był z dep. Zacharie z innym aby przystąpiono do porządku dziennego następującém orzeczeniem: „Zgromadzenie zważywszy że wysokie znaczenie wypadków marcowych którym w związku z królewskiém zezwoleniem obecny stan polityczny zawdzięczamy, że jakkolwiek zasługa walczących o niego jest niezaprzeczona, wszelako nie jest zadaniem zgromadzenia sąd o tém wydawać, ale raczéj ustawę konstytucyjną wspólnie z koroną uchwalić, przystępuje do porządku dziennego.“ Minister Hanseman wystąpił przeciwko pierwszemu wnioskowi, którego przyjęcie byłoby jabłkiem niezgody rzuconém między lud i wojsko utrzymując, iż uważa takie oświadczenie zasad za niebezpieczne, i wzywając zgromadzenie, aby w téj mierze decyzyi kategoryczném nie dawała. Była to rzeczywiście kwestya gabinetowa; jeśliby wniosek Bahrendsa, a zatém principium rewolucyjne uzyskało w izbie większość, ministrowie nie mogliby pozostać na swoich miejscach, gdyż rewolucyi nie uznają, jak tego projekt konstytucyi przez nich ułożony jasnoby dowodził, gdyby tego nawet nie byli otwarcie wyznali. Kto zaś wotował przeciw porządkowi dziennemu, wotował za wnioskiem Behrendsa. Wypadek długo był wątpliwym; nakoniec przyjęto wniosek porządku dziennego większością 196 głosów przeciw 177. Ministrowie zatém rządzą na zasadzie większości 19 głosów, tracą zaś tę większość, jeśli jeszcze tylko 10 głosów przeciw nim wystąpi! Uważać więc trzeba ten wypadek jako nader korzystny, pokazał bowiem ministrom, że czas zaprzestać kuglarstwa i zerwać z przeszłością. Zdaje się jednak, że ministeryum na większości 19 głosów oparte, przyczém jeszcze brakowało kilku członków lewéj strony, gdy prawa była w komplecie, długo się jeszcze trzymać nie może. Już na posiedzeniu dzisiejszém, obiegała lista nowych ministrów, która łatwo może się w prawdę zamienić. Wymieniają w niéj pp. Waldeck, Pinder i Milde; ostatni prezes zgromadzenia, oddał przewodnictwo izby na chwilę wiceprezesowi, i wotował z lewą stroną za wnioskiem Behrendta.

Znaczne massy ludu zebrały się dzisiaj przed gmachem posiedzeń, oczekując z niecierpliwością wypadku głosowania. Minister Arnim wychodząc na ulicę, otoczony został przez tłumy zapytujące go o to; gdy im zaś odpowiedział, że się o tém na czas z dzienników dowiedzą, poszturkano go i byłoby zapewne przyszło do czegoś gorszego, gdyby kilku deputowanych lewéj strony i kilku zbrojnych studentów nie było nadeszło, i lud do spokojności skłoniło. W ogóle dzień dzisiejszy był wcale niespokojny, w kilku miejscach były zbiegowiska, a kluby wszystkie przepełnione. Rozmajte obiegają pogłoski, które podniecają wzburzenie umysłów — obawiają się, aby w święta nie przyszło do rozruchów. Dzisiaj wieczór studenci mają wyprawić p. Emanuelowi Arago posłowi francuzkiemu serenadę i wszystko przygotowuje się do allarmu. Spodziéwamy się przecież, że nie przyjdzie do niczego złego. — W Poczdamie wczoraj wieczór przy illuminacyi zaszły nie małe niespokojności. (*D. P.*)

NIEMCY.

Frankfort 3 *Czerwca*. Stronnictwo radykalno-demokratyczne czynném jest w rozszerzaniu i gruntowaniu swych liberalnych zasad, w skutek czego złożyło zgromadzeniu Narodowemu stosowny manifest, biorąc za dewize takowego: „kto „majestas populi„ Cezarowi odstępuje, zupełnie poprostu zdradza lud Cezarowi.“ (G. d. W.)

WŁOCHY.

Państwo Kościelne. Według ogłoszenia ministra spraw wewnętrznych, p. Mamiani, parlament zwołanym został do Rzymu na dzień 5 Lipca.

Toskania. Dekretem W. Xięcia z d. 17 maja uznano wolność druku, ogłoszono przepisy o nadężyciach. Co do przestępców prassy, przysięgli orzekać mają. (G. w. W.)

Medyolan 1 *Czerwca*. Peschiera poddała --

onegdaj piemontczykom na mocy zaszczytnéj kapitulacyi. Tegoż samego dnia zaszła krwawa bitwa pod Goito. Austryacy mieli 30,000 wojska i 130 armat, Piemontczycy 20,000 ludzi i 46 armat. Walka była zacięta i trwała całe siedm godzin. Ku wieczorowi Austryacy cofnęli się na całéj linii. Król jednocześnie otrzymawszy wiadomość o poddaniu się Peschiery, warunki kapitulacyi potwierdził. Znaleziono w téj twierdzy 117 armat. Żywności i prochu już było zabrakło. Garnizon z 1600 ludzi złożony, wyszedł z bronią w ręku, którą jednak po defiladzie złożyć musiał. Oddział ten uda się pod eskortą Piemontczyków przez Kremonę, Parmę, Piacenzę i Bolonią do Ankony zkąd na statkach odesłanym zostanie do Austryi. *(D. P.)*

Augsburg 8 *Czerwca.* Nadeszła wczoraj listowna wiadomość z Turynu o zamordowaniu króla neapolitańskiego i całéj królewskiéj rodziny, potrzebuje potwierdzenia. Zdaje się jednak być rzeczą pewną, iż w Kalabryi zawiązał się rząd tymczasowy. *(D. P.)*

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od dnia 11 *do dnia* 13 *Czerwca.*

Wojnarowski Eustachy ob., Makowietzki ob., Zabierzewski Stanisław, Drobojowski Emanuel, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Krasiński Piotr hr., Wolski ob., Kasznica ob., do Galicyi.

Doniesienia Urzędowe.

Nr. 2,134.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W skutek prośby pp. Tomasza i Ludwiny Kozłowskich małżonków o przyznanie im na zasadzie testamentu ś. p. Brygidy Kozakiewiczowéj w spadku po tejże między innemi domu pod L. 10 na Kazimierzu przy Krakowie położonego. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Ces. Król. Prokuratora, postępując w myśl artykułu 12 ustawy Hypoteczněj z roku 1844, wzywa mających prawa do nadmienionego spadku, aby takowe w trzech miesiącach przedstawili, w razie bowiem przeciwnym, po upływie tego terminu spadek zgłaszającym się przyznanym zostanie.

Kraków dnia 18 Kwietnia 1848 r.

Prezes
Majer.

(2r.) Z. Sekretarz P. *Burzyński.*

N. 8825.

CES. KRÓL. DYREKCYA POLICYI.

Miasta Krakowa.

Mając sobie z strony dyplomatycznéj Kancellaryi JO. Xięcia Namiestnika Rządu Królestwa Polskiego, przez pośrednictwo Cess. Austryaakiego Jeneralnego Konsulatu M. Warszawy oznajmionêm — iż osoby trudniące się handlem wełny na czas jarmarku w Mcu Czerwcu r. b. w Warszawie odbyć się mającym — tamże udać się mogą, byleby ich passporta w stosowne wizy Ces. Ross. Ambasady Berlińskiéj, lub téż Wiédeńskiéj zaopatrzone były. — O tém C. K. Dyrekcya Policyi strony interesowane zawiadamia, z tém nadmienieniem, iż co się tycze poddanych Ces. Austryackich po nad granicą Królestwa Polskiego zamieszkałych, ci bez wiz wyżéj wymienionych do Warszawy za passportami swego Rządu przepuszczani być mogą, jeżeli w zawodzie swym podróż wprost do Warszawy odbywają, okoliczność ta w passporcie jest wymieniona, i jeżeli Urzędom Komor Królestwa Polskiego są znani.

Kraków dnia 31 Maja 1848 r.

Za Dyrektora Policyi
Gabriel.
Sekretarz *Ducillowicz.*

Doniesienie prywatne.

KĄPIELE w Krzeszowicach otworzone zostaną z d. 1 Lipca b. r. 1848. (1r.)